

ב"ה

גאון
פארימי
אגרא!

עלון מספר 4 | אדר ב' תשע"ט

כּן אַני חייל

הגליון החודשי של חיילי גן ישראל חדרה

תוכן העניינים

2. מכתב מהמפקדה
3. דבר הרמטכ"ל
4. בין הדגים לסעודה
6. מזלנו גובר
6. חדשות גן ישראל
7. א'ב' של קעמפ
8. גלגולם של נשמות
10. הסקרים
10. א'פריילאכען פורים
11. מה הקשר בין אחשוורוש לליובאוויטש
12. מאחורי המסכות
14. סיפור חסידי
15. 4 דברים שלא ידעתם על...
16. סודות מהקלסר השחור
17. קעמפ אקשן
18. קווים לדמותו של איש צוות
21. הרבי הרש"ב ואחיו מתחפשים
22. שולם על ישראל

לתגובות ורעיונות:

ganisraelchadera@gmail.com

טלפון המערכת:

0547701033

יוצא לאור ע"י

מערכת 'גם אני חייל'

יו"ר המערכת: יהונתן פישר

מנהלים: מענדי בוטמן ואליהו מיכאל

משתתפים: ארי טננבוים, מענדי פריימן,

שלמה הדייג, שולם על ישראל,

מוישי אלבוים.

מכתב מהמפקדה

לכבוד חיילי צ"ה היקרים,
שלום וברכה!

אנו נמצאים ממש סמוך לחג הפורים, חג שהפך מאבל ליום טוב, לא סתם עוד יום טוב' אלא לחג של ממש.

כולנו מכירים את סיפור המגילה, שהמן רצה להרוג את כל היהודים ביום אחד, ואיך שלבסוף נהיה 'ונהפוך הוא' היהודים שלטו באויביהם ואת המן ועשרת בניו תלו על עץ גבוה.

לא הרבה יודעים את מה שגרם לנס הגדול, שעל פי הטבע לא היה קורה. ברור לכולנו שהקב"ה הוא זה שעשה את הנס הגדול והוא זה שמסובב את העולם ושהכל בהשגחה פרטית, אבל חשוב לדעת מי היה השליח שגרם לנס הגדול ושבזכותו היה עיקר הנס.

במגילת אסתר מסופר על מרדכי היהודי ועל אסתר המלכה שניסו בכל דרך אפשרית לבטל את הגזירה הנוראה שריחפה מעל ראשי היהודים עד שלבסוף הצליחו. אבל האם זה כל הסיפור? ממש לא. אומנם במגילה זה מה שכתוב, אך ישנם הרבה ספרים שאפשר לקרוא להם 'מאחורי הקלעים' של המגילה - אלו המדרשים והגמרות שמספרים דברים שקראו אז, בזמן המגילה אך לא נכתבו בפירוש במגילה.

הרבי בהרבה משיחותיו מתייחס לאותם מדרשים וגמרות שמספרים את מה שארע בזמן המגילה. לדוגמא, באחת משיחותיו הרבי מביא את המדרש שמדבר על הפסוק מהמגילה: "יעשו עץ גבוה חמישים אמה", על כך מספר המדרש שאחרי שהמן גמר להכין את העץ, הלך לבית המדרש אשר בשושן וראה את מרדכי יושב ולומד יחד עם עשרים ושנים אלף (!) תינוקות של בית רבן... ובעקבות כך מספר המדרש, שמע הקב"ה את הילדים הטהורים שלמדו תורה לשמה וביטל את הגזירה.

לא סתם הרבי מתייחס לאותם מדרשים וגמרות שמפליאות במעשה הילדים שלמדו תורה, הרבי מעביר לנו - החיילים בצ"ה מסר ברור, כמו שאז 'בימים ההם' בוטלה הגזירה הנוראה בעיקר בזכות ילדים שהיו חיילים אמיתיים, כך גם היום ישנו 'המן' שהוא היצר הרע שלנו שגם הוא רוצה להשמיד אותנו בצורה רוחנית ומקרר אותנו שלא נלמד תורה ולא נקיים מצוות, תפקידנו כחיילים נאמנים בצבא ה' להילחם בו על ידי לימוד תורה וקיום מצוות בחיות ובהתלהבות.

ובטח על ידי כך שכל חייל ילחם ביצר הרע, כל אחד לפי ערכו ויכולתו וגם ינצח אותו, נזכה לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

בברכת א' פריילאכען פורים
מערכת העלון

דבר הרמטכ"ל

נס פורים - לך כנוס את כל היהודים:

חג הפורים קשור מעצם מהותו עם התכנסות והתאספות - כמו שכתוב במגילה "כנוס את כל היהודים וגו'", שכל היהודים התכנסו יחד לקול קריאתו של מרדכי היהודי.

חכמינו ז"ל אומרים, "מרדכי שקול בדורו כמשה בדורו". לכן היה מרדכי זה שהורה ליהודים שבדורו כיצד עליהם להתנהג לפי תורת משה.

ועוד מספרים חכמינו ז"ל, שמרדכי כינס במיוחד את ילדי ישראל, ולימד אותם תורה.

הכנה זו של היהודים, ובמיוחד של ילדי ישראל - שהתאספו יחד ללמוד תורה ולהחליט להוסיף בכך, בכמות, באורך ברוחב ובעומק בזמן שלאחרי הכינוס - הביאה לידי כך שנתבטלה גזירת המן הרשע, ו"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", אשר עוד בהיותם בזמן הגלות היתה אצל היהודים אורה ושמחה אמיתית ויוקר אמיתי של כל דבר הקשור עם יהודים ויהדות.

ההוראה מכל זה עבורנו - החיילים בצבאות ה':

בכל שנה, כשבאים ימי הפורים - יש להיזכר בדברים שארעו בפעם הראשונה בימי הפורים.

ולכן מן הראוי שבימי ההכנה לפורים יהיה ענין של "כנוס": שיתכנסו יחד, ילדים עם החברים וילדות עם החברות, ולחזק איש את רעהו ואשה את רעותה בכל עניני יהדות, ובמיוחד - להוסיף בלימוד התורה באופן של "כנוס", כולם ביחד.

ולעשות זאת מתוך "אורה ושמחה": בשכל "מואר" ובשכל "ברור", ומתוך שמחה, ועד שמאירים בכל עניני יהדות את הסביבה, החל מן הבית שבו גרים, ובית הספר שבו למדים, והשכונה שגרים בה.

וכאשר ישנו ה"כנוס", שכולם מתכנסים יחד ומתחזקים בכל עניני "יהדות", ובפרט בלימוד תורה - הרי זה מביא לביטול כל הגזירות של היצר הרע, ואת הגאולה מכל הדברים הלא טובים עוד בזמן הגלות (כמו שהיה בימי הפורים בפעם הראשונה).

וההיפך קרה - "ונהפוך הוא", שהיהודים על ידי יהדות נצבים באופן התקיף ביותר, ומקבלים "יקר" ("וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר"), כבוד והערכה מכל העמים אשר סביבותם.

(מעובד משיחות כ"א שבט תשמ"ב - י' אדר שני תשמ"ד)

חזרתם את השיחה בסעודת פורים או בשולחן שבת?

שלחו הודעה למערכת העלון (מספר הטלפון מופיע בעמוד 2) וכנסו להגרלה מיוחדת!

בן הדגים לסעודה

האת: שלמה הדייג

סאלם באצ'יה חוב (- שלום לכם ילדים יקרים - בפרסית). אהה... סליחה, התכוונתי להגיד: שלום לכם חיילי צבאות ה' היקרים. יש לי המון מה לספר לכם, אבל לפני זה אני חייב לספר קצת על עצמי. אז קודם כל שמי שלמה הדייג, כולם קוראים כך בגלל שאני מנהל בנק מאוד גדול... סתם צחקתי, קוראים לי כך בגלל שאני כבר המון שנים דג דגים, זאת העבודה שלי ומזה אני מתפרנס. אז אחרי שאתם יודעים איך קוראים לי ולמה קוראים לי כך אני רוצה לספר לכם סוד גדול שאסור שאף אחד מחברי מערכת העלון "גם אני חייל" ידע שגילתי לכם אותו. אני רוצה לגלות לכם למה דוקא אני נבחרתי על ידי חברי המערכת לכתוב מדור שלם. אתם בטח יודעים שכשכותבים מדור או כתבה בעלון הזה אף פעם כותב המדור לא כותב על עצמו, אלא או שהוא כותב סיפור מתח שהוא המציא או סיפור חסידי שקרה וכו' וכו'. אבל אני נבחרתי לכתוב על עצמי כי יש בי משהו מיוחד, אני זכיתי להיות גם בתקופה של המלך אחשוורוש, אז לפני אלפי שנים וגם בתקופה של הדיי קעמפ המוצלח ביותר שהיה בעיר חדרה בקיץ האחרון לפני כשמונה חודשים. לפני שאני מתחיל לספר לכם חוויות מהתקופה של אחשוורוש וכמובן מהתקופה של הדיי קעמפ בקיץ האחרון, אני רוצה ברשותכם להמשיך לספר על עצמי (כי בפועל זה מה שהכי מעניין אותי...). אני יהודי מאוד מבוגר, את האמת שאני לא בדיוק סופר בן כמה אני אבל פחות או יותר אני בן 2600 שנים או אפילו יותר. יש שלושה דברים שאני כבר לא סופר: דבר ראשון זה כמו שאמרתי את הגיל שלי, אני כל כך מבוגר שכבר נמאס לי לספור (דרך אגב, בגלל זה כבר לא חוגגים לי ימי הולדת). הדבר השני זה כמה כסף יש לי, תחשבו לעצמכם בן אדם שעובד כבר יותר מאלפיים שנה באותה עבודה, ברור שהוא אדם עשיר. והדבר השלישי הוא כמה צאצאים יש לי, חשוב לי להדגיש שאני כמובן מכיר את כולם (בערך, חוץ ממי שאני לא מכיר...) אבל זה לא אפשרי שאדם כל כך מבוגר ידע כמה צאצאים יש לו. מאז שאני זוכר את עצמי (ואני תמיד זוכר את עצמי) אני גר ב'פרס' זאת גם השפה העיקרית שאני דובר - פרסית. אבל כמובן שפעם בכמה שנים אני מגיע למקומות אחרים בעולם לפעמים אני אוהב לדוג דגים בארץ השכנה 'מדי' ולפעמים זה דוקא במקומות רחוקים יותר כמו ספרד, צרפת ועוד. יש עוד כמה מקומות שאני זוכר שהייתי בהם, כגון: הודו וכוש, בקיצור במשך שנותיי הרבות טיילתי בהרבה מקומות בעולם, עיקר הטיול שלי זה ההליכה לחוף הים איפה שנמצאים כל חברי הדייגים, להוציא את חכתי הארוכה ולהתחיל לדוג דגים בשפע. אך ללא ספק המקום הכי מיוחד לטייל בו... אתם בטח מנחשים לבד, זה כמובן ארץ ישראל. לא רק בגלל הדגים הטעימים והעסיסיים שיש בה, אלא בגלל האנשים הטובים והיהודים התמימים שמקיימים מצוות בצורה פשוטה, פשוט תענוג להיות פה. יש עוד דבר שבזכותו אני אוהב להגיע לארץ הקודש - ארץ ישראל, כשאני נמצא בארץ בה אני גר או בארצות הסמוכות לה תמיד כל השמות משפחה צריכות להיות מוזרות עם 'תא' בסוף. לדוגמא פרשנדתא, ויזתא וכו' גם לי כולם קוראים בפרס, שלמה 'דייגתא'.

(מזל שלמלך אחשוורוש אין 'תא' בסוף, אחרת היה לוקח להגיד את שם משפחתו המון זמן... נקודה למחשבה.) בקיצור אין כמו ארץ ישראל, פה הכל ממש שלו ורגוע. את האמת חשבתי שאין דבר יותר טוב ממרכז הארץ, ירושלים וכל הערים הסובבות לה, עד שגיליתי את העיר חדרה. קיבלתי הצעה מחבר טוב שמו חרבונאתא, אהה... סליחה, התכוונתי להגיד חרבונא (דרך אגב הוא קרוב משפחה רחוק של חרבונא מהמגילה), הוא יעץ לי לבוא לעיר מגריו - לעיר חדרה. הוא טען שהאנשים פה ממש טובים והדגים שנמצאים בחוף הכי משובחים בעולם. טוב, לא נותרה ברירה והלכתי לנסות את הדגים של העיר חדרה, כעבור מספר שעות בהם אני וחברי חרבונא מעלים בחכתנו דגים טובים וגדולים שבאמת אני מוכרח לציין מהטובים ביותר שראיתי, אני מקבל שיחת טלפון במכשיר הישן והטרנטה שלי. בגלל שאני יהודי מבוגר אני לא מסתדר עם כל הטכנולוגיה של היום, אך בכל זאת יש לי טלפון ישן שבקושי עובד על מנת לתקשר מפעם לפעם עם חברי ומשפחתי הרבים. לפני שאני ממשיך את הסיפור יש פרט חשוב שאתם צריכים להבין אני לא חס וחלילה אדם זקן אלא קצת מבוגר, זה הכל. בקיצר (או שלא בקיצר), על הקו היה עוד אחד מחברי הטובים, הוא מתחיל לספר לי שהוא בקיץ הקרוב מנהל איזה מחנה קיץ גדול והוא רוצה שאני ישמש תפקיד במחנה. שכחתי לספר לכם אבל הוא לא סתם פנה אלי, אני הייתי בתקופת אחשוורוש מהאנשים שנקראו "הרצים". תפקידנו היה לקחת במהירות את המגילות שיצאו מארמונו של המלך אחשוורוש ולהעביר אותם במהירות האפשרית על ידי רכיבה בסוסים לכל מקום שבו שלט המלך אחשוורוש (או במילים אחרות - להעביר אותם לכל העולם), ולכן ביקש ממני חברי הטוב שאצטרף למחנה הקיץ הגדול כתפקיד "הנהג", הם יקנו לי סוס מהיר והתפקיד שלי יהיה להביא את האוכל לצוות ולקנות את החומרים החסרים במהלך זמן המחנה. אך לאחר שחברי הטוב מעבר לקו נואם לי כמה שזה חשוב וכו' וכו', אני מסביר לו בנימוס כמובן, שאני כבר מבוגר ולא באותו כושר שהייתי אז לפני 2500 שנה ולכן אני לא מעוניין, וכך הסתיימה לה השיחה. לא עוברות חמש דקות ואני שוב שומע שיחת טלפון, הפעם זה היה עוד חבר טוב שגם הוא טען שהוא מנהל מחנה קיץ גדול והציע לי את אותו תפקיד ואני שוב מסרב לו בנימוס עם אותה הטענה. טוב, אחרי שאני מנתק את השיחה מיד שואל אותי חברי לדייג - חרבונא מי היו על הקו ומה הם רצו, ואני מרוב שיעמום מרצה לו את מה שקרה, ותוך כדי נופל לי האסימון שמדובר על המחנה קיץ 'גן ישראל בחדרה' שאני כבר שומע עליו מלא דברים טובים, ולא סתם איזה עוד מחנה שאומרים שהוא גדול. מיד חזרתי לחברי הטוב מהשיחת טלפון הראשונה ושאלתי אותו האם באמת מדובר על 'גן ישראל חדרה'? אחרי שתיקה קצרה הוא עונה לי "נו ברור אז איזה עוד מחנה גדול אתה מכיר..." ואני מתחיל להתנצל ובשתי ידיים חוזר בי ולוקח את התפקיד המיוחד למרות גילי המבוגר. וכך היה, שימשתי בקעמפ כתפקיד "הנהג" וכל יום בשעה מוקדמת יצאתי לסבב היומי שלי יחד עם סוסי החזק, אומנם אני חוזר בשעות מאוחרות מותש ועייף אך שמח מאוד על הזכות להיות חלק מצוות הקעמפ הנפלא הזה.

לסיום אני רוצה לשתף אתכם בכמה פרטים מעניינים. ראשית, את כל המדור הזה רשמתי תוך כדי שאני מחזיק בחכתי הגדולה, דג לי דגים ומזמזם את שירת ההמנון המיוחד של הקעמפ - "כן גם אני חייל". דבר שני, לא סתם בחרתי לקרוא למדור הזה בין הדגים לסעודה, המדור נקרא כך בגלל שממש עכשיו עם סיום כתיבת המדור אני הולך לבשל את הדגים הטעימים (שדגתי בעיר חדרה כמובן) בשביל הסעודת פורים שעורכים מנהלי הקעמפ עבור כל צוות 'גן ישראל חדרה' אז כפי שאמרת, המדור הזה נכתב בין הדייג שלי לסעודת פורים הגדולה שעורכים לנו - לצוות 'גן ישראל חדרה'.

להתראות לכם חיילי צ"ה היקרים, עוד לפני הקעמפ שיהיה בקיץ הקרוב, בסעודת פורים שתערך בבית המקדש השלישי בקרוב ממש.

בין הדגים לסעודה

מזלנו זוכר

חודש אדר ב':

חיילים:

סיירת 771:

החייל משה סלומנוב - ה' אדר ב'

החייל יגן ברנס - כ"ה אדר ב'

סיירת 772:

החייל ישראל כהן - י"א אדר

החייל מיכאל אפרים - י"ב אדר ב'

סיירת 773:

החייל יוסף יצחק פישר - כ' אדר

סיירת 774:

החייל אדיר קרבסקי - כ"ד אדר ב'

החייל יוסף יצחק טסה - כ"ח אדר

צוות:

המרכז המסור שולם לוי - ה' אדר ב'

המזכיר המסור מוישי אלבוים - י"ז אדר

המפקד המסור יעקב ארבוב - כ"ז אדר

חודש אדר א':

חיילים:

סיירת 772:

החייל מנחם מענדל בוטמן - ד' אדר א'

סיירת 773:

החייל מנחם מענדל גוטליב - י"ג אדר א'

סיירת 774:

החייל אהרן בן חמו - י"ט אדר א'

החייל אבישי בן חמו - כ"ז אדר א'

חדשות גן ישראל

- ◆ לקראת חג הפורים יצא כתבנו לשטח, על מנת לבדוק למה מתחפשים השנה צוות 'גן ישראל חדרה', אחרי חקירה קצרה גילה שממש ברגעים אלה מתקיימת תחרות תחפושות בין חברי הצוות. לאחר שנכנס לאולם המפואר בה התקיימה תחרות התחפושות ניסה להבין מי הוא הזוכה בתחרות, כששאל כמה עוברי אורח נענה, שהזוכה הוא לא אחר מאשר הראש צוות טכני יודי מזרחי - שהתחפש לאבטיח.
- ◆ הגיע לסיומה פינת השבת אבידה: לאור המאמצים והצלחה המסחררת של צוות גן ישראל חדרה להשיב את הבגדים האבודים שנמצאו בחדר ציוד לשבט ראובן. הותר לפרסום שבני שבט ראובן שהו בשטח הקעמפ על מנת לעזור לפלוגת ענק לתלות את השלט שלהם בראש הבניין. פלוגת ענק ניצלה את גובהם של שבט ראובן כדי לתלות את השלט שלהם כמה שיותר גבוה. כנראה שאחד מבני השבט לאחר שתלה את השלט החליף את בגדי העבודה שלו לבגדים רגילים ואז הוא שכח אותם בחדר ציוד. חשוב לציין שכל עבודת תליית השלט נעשתה עמוק בתוך הלילה הרחק מעייני החיילים. בעלונים הבאים תחל פרשיה חדשה וסוערת.
- ◆ ברעיון מיוחד שהעניקו לנו המרכזים - שולם על ישראל, אמרו לנו המרכזים שאין לאף חייל רשות להתחפש למרכזים, מכיון שהם כבר מתכננים להתחפש לכך בפורים, והם רוצים שזה יהיה מקורי...
- ◆ מבצע פורים: מערכת העלון "גם אני חייל" יוצאת בקריאה נרגשת, כל חייל שיצא ל'מבצעים' יחד עם אביו או עם אחיו ביום חג הפורים וישלח הודעה לטלפון המערכת (טלפון המערכת מופיע בעמוד מספר 2) יכנס להגרלת פרסים מיוחדת.

אבות: שלום עם ישראל

- א** אנרגיה בחדרה, ולא בגלל הארובות...
- ב** ברור לכולם, אין עלינו בעולם!
- ג** גנרל, תבוא בזריזות למסדר.
- ד** דינרים, למה כל כך התקמצנו?
- ה** הוספה בלימוד ובהתמדה, זאת הרי המטרה...
- ו** ויהיה בימי אחשוורוש, הביגון שמעורר השראה לקראת פורים...
- ז** זכות גדולה להיות בכזה קעמפ, מביסיון...
- ח** חיילים נאמנים בצבא ה' - זה רק בגן ישראל חדרה. בקודה!
- ט** טיולים, אין דברים כאלה.
- י** ישראל על שולם - ונהפוך הוא.
- כ** כולם כבר מחכים לקיץ הקרוב...
- ל** "למה זרקת עלי מגבת", זה באמת היה המרכז ישראל?
- מ** מרכזים - כל מילה מיותרת...
- נ** נמשיך להילחם עד שנשיג את המטרה.
- ס** סרט פתיחה של המרכזים, איזה השקעה!
- ע** ערב - הזמן היחיד לתכנן את יום המחר.
- פ** פריצת דרך, הקעמפ הראשון בהיסטוריה של חדרה...
- צ** צווארון אדום בשטח - אל תהיו במתח.
- ק** קווים לדמותו של איש צוות, מתי זה כבר יהיה עלינו?
- ר** רובה מים, מה היינו עושים בלעדיו?
- ש** שופטים, שני תפקידים לאדם אחד...
- ת** תזיזו את הידיים, אחת, שתים, אחת שתיים שלוש ו... קצב...

גלגולם של נשמות

סיפור מתח בהמשכים

תקציר:

היצר הרע הצליח במזימתו. מתתיהו נסע להיות רופא עיניים ואלוהיו הפך לגביר גדול. עבדול מצליח לייצר מסאואה חקוק (- שוויון זכויות) אך ריח הגאווה בודף ממנו.

ההצעה פרק ד'

תור ארוך של מטופלים השתרך בחדר ההמתנה. המזכיר ניסה לעשות סדר אך ללא הצלחה רבה. הרופא הזדרז והשתדל למהר עם כל מטופל. לזה רשם שיקוי עם גזר ורימון. להבא רשם מידת משקפיים. כך נתן לכל אחד את המענה הרפואי לעיניו ברמה הגבוה ביותר. הן ידוע, בכל האזור מתתיהו הוא רופא העיניים הטוב ביותר. השמועה עשתה לה כנפיים גם מעבר לים ולקוחות רבים באו עד למרפאתו, מצפים למצוא מזור לתחלואות עיניהם. מסתובבת בין הבריות שמועה שלא רק מרשמים רגילים נותן דוקטור מתתיהו, לפעמים יכול הוא להסתכל באדם שמולו ולומר לו שאם יפסיק מראות דברים האסורים, ראייתו תינצל. גם טכניקות שכיום מוכרים לנו ופעם היו עלומים, ידע אז מתתיהו, כדוגמת קריאה בחושך. הידועה כיום, כמזיקה לראייה ועוד כהנה מהסוג הזה. אומנם הצליחו הספרים שנתן לו האיש העלום אז בבחרותו לפגוע בו אך רק במעט. נכון אומנם שלא הקפיד על התורה ומצוותה אך שמר חיבה ללומדי התורה, ואם פעם דיבר בהם סרה הרי ככל שבגר פסק ממנהג זה והתחיל מכבד את אחיו היהודים. הן זאת ידוע, לקוח יהודי מטופל בשמחה רבה וגם במחיר לא תיפקד החיבה וההנחה. מבוקר עד ליל עבד מתתיהו. לאו דווקא בשביל מחייתו. יותר בשביל לברוח מצרות ליבו. מצפוננו יסר אותו על עוזבו את דרך היהדות וליבו לא נתן לו מנוח. לכן, מצא סידור טוב לעצמו. מבוקר עד ליל יעבוד עם לקוחות 'מנדגדים' ככל שיהיו ובלילה יקרוס על משכבו מבלי הרבה מחשבות על העבר או העתיד. שנים נמשך ההסדר שעשה לעצמו עד שבאה התפנית...

***

"צא ממשרדי" זעף שר החוץ.

עבדול לא הבין את אשר קורה לו. כל מי שהוא מנסה להחתיים על מנת שיעזור לו להעביר חוק שמאוד חשוב בעיניו, מקבל אותו בקבלת פנים קרה. וזה עוד במקרה הטוב. רובם שולחים אותו, כמו שר החוץ, בזעף, החוצה ממשרדם.

גלגולים של נשמות

סיפור מתח בהמשכים

"מה קורה כאן, תסביר לי!" דרש עבדול לדעת מעוזרו המסכן. העוזר גמגם ארוכות. עבדול קטע אותו. "דבר ברור, שאבין את דבריך". "הם טוענים שאתה אממ.. אממ.. שחצן". סוף סוף יצאו לעוזר המילים הנכונות. "אני?! שחצן?! צווח עבדול. "אני הכי.. הוא נעצר. 'בעצם מה אני?' חשב לעצמו לרגע. "אז מה

אתה אומר?" שאל ברוך את העוזר. "אומרים שאני שחצן?" "כן" ענה העוזר מקווה שלא יכעס עליו שוב. "למה, בגלל שאני היחיד שדואג לעם ולא לכיסא שלו?" לא הבין עבדול. "לא" ענה העוזר. "דווקא בגלל שאתה דואג לעם. לכן אתה חושב שאתה הכי חכם. הכי מוצלח והכי.. "טוב. די!" קטע אותו עבדול. "הבנתי".

העוזר התנדף לדרכו משאיר את עבדול למחשבותיו. "יש משהו במה שהם אומרים" היה עבדול כנה עם עצמו. "אני חייב להשתפר". עבדול נכנס שוב למשרדו של שר החוץ. "אני נכנס אליך שוב..". אמר לשר שתאה מה לו ולמי שהעיף מזה כמה רגעים. "כיוון שאתה היחיד שעושה כאן עבודה נהדרת". החניף קצת לשר.

השר ישר עת עניבתו וחיך בגאווה. "אֶקְעֵד (- שב)" הורה לעבדול בנחמדות. 'ועוד אני כאן השחצן..'. הרהר עבדול לעצמו. "כיוון שאני רואה שאתה היחיד שמצליח להזיז דברים" המשיך עבדול מהיכן שעצר. "כגון זה שהצלחת ליצור מסחר עם ירדן. או שהזמנת את מלך סעודיה לבוא לביקור" עבדול ממשיך ומשבח את השר שמתמוגג מכל רגע. "ואתה איש מאוד מסודר. לכן באתי אליך עם הצעה מיוחדת". עבדול שלף קלסר עמוס מסמכים.

"מה זה?" שאל שר החוץ. "זה הצעת חוק שיאשר הכנסת אלכוהול למדינה". אמר עבדול בעיניים נוצצות. "הן ידוע שאסור למוסלמים לשתות אלכוהול ולכן אסור להכניס יין או וודקה למדינה. אך הגיע הזמן לשנות את זה". קבע עבדול. השר נשף באפו: "אתה יודע שזה לא יעבור בפרלמנט. אתה סתם תעורר מהומות. כל אנשי הדתות יתחילו לריב אתך. למה לך להסתברך?" שאל שר החוץ בדאגה כנה לעמיתו. "אתה איתי או לא?" שאל עבדול שלפתע נהפך לקצר רוח. "וְלוּ (- קיצור של: שכח מזה), לא".

עבדול קם מהכיסא, חמתו בערה בו. "כשהחוק יעבור וכולם יריעו לי תזכור שאני הצעתי לך וסירבת". אמר ויצא, טורק את הדלת אחריו...

המשך יבוא...

א פריילאכען פורים

פורים

פורים מזווית שונה...

"א פריילאכען פורים! א פריילאכען פורים!". קרא אבא לעברנו. "פורים שמח!" ענינו במקהלה. פורים זה החג שאני הכי אוהב, כי תמיד בחג הזה אבא מסביר לי ולאחי הקטן שמוליק כמה שאנחנו - החיילים בצ"ה מרכז העניינים. אתם בטח שואלים אם כל שנה אבא שלי מסביר לי את אותו דבר אז מה כל ההתרגשות שלי?!, אז כך, אבא שלי מסביר לי בכל שנה דברים חדשים ונפלאים סביב הקשר בין פורים לבין החיילים בצ"ה. אבל מה אני מדבר כל כך הרבה? באו ונלך לשמוע מה יש לאבא שלי לחדש לנו הפעם. "יפה מאוד שמוליק ודובי, אני רואה שאתם כבר יושבים כדי לשמוע מה הרבי אומר לכם - החיילים בצ"ה. חכו פה כמה רגעים ואני בא", אמר לנו אבא תוך כדי שהוא מארגן את הארגז העמוס ל'מבצעים' של מחר. "טוב, בגלל שזמננו קצר נתחיל בהסבר", אמר לנו אבא. "ישנם המון שיחות של הרבי המתייחסות לכך שעיקר הגס היה בזכות ילדי ישראל. באחת משיחותיו מביא הרבי את המדרש על מגילת אסתר, ששם מסופר על כך שאחרי שנחתמו אגרות המן שבהם היה כתוב שיש אישור מהמלך אחשוורוש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים ביום אחד, הלך המן יחד עם כל בני חבורתו שמחים ומאושרים, ופגשו בדרכם את מרדכי. אך באותו רגע ראה מרדכי שלושה ילדים שבאו מהתלמוד תורה, ורץ אחריהם. ואחריו הלכו גם המן וחבורתו כדי לשמוע מה ישאל מרדכי את הילדים. כשהגיע מרדכי לילדים שאל את אותם איזה פסוק הם למדו היום בתלמוד תורה, הילד הראשון אמר שלמד את הפסוק: "אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא". הילד השני אמר את הפסוק: "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו קל". והשלישי אמר למרדכי שלמד את הפסוק: "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט". כששמע מרדכי את הפסוקים שאמרו לו הילדים שמח שמחה עצומה. מיד שאל אותו המן שעמד סמוך וראה את כל המתרחש, מדוע הוא שמח? ענה לו מרדכי שמשלושת הפסוקים שהילדים אמרו לו הוא רואה בכך נבואה שבסוף כל רעתו (של המן) תתבטל ותהפוך לימי ששון ושמחה. אתם מבינים שמוליק ודובי, הרבי בעצם תולה בכם את ההצלחה של ביטול הגזירה בזכות לימוד התורה שלמדו אז. גם היום יש לנו 'המן' בלב שלנו - זה 'היצר הרע' שמפריע לנו כל הזמן, ועל ידי לימוד התורה שלכם אפשר להתגבר עליו ולנצח אותו כמו בימים ההם, גם בזמן הזה".

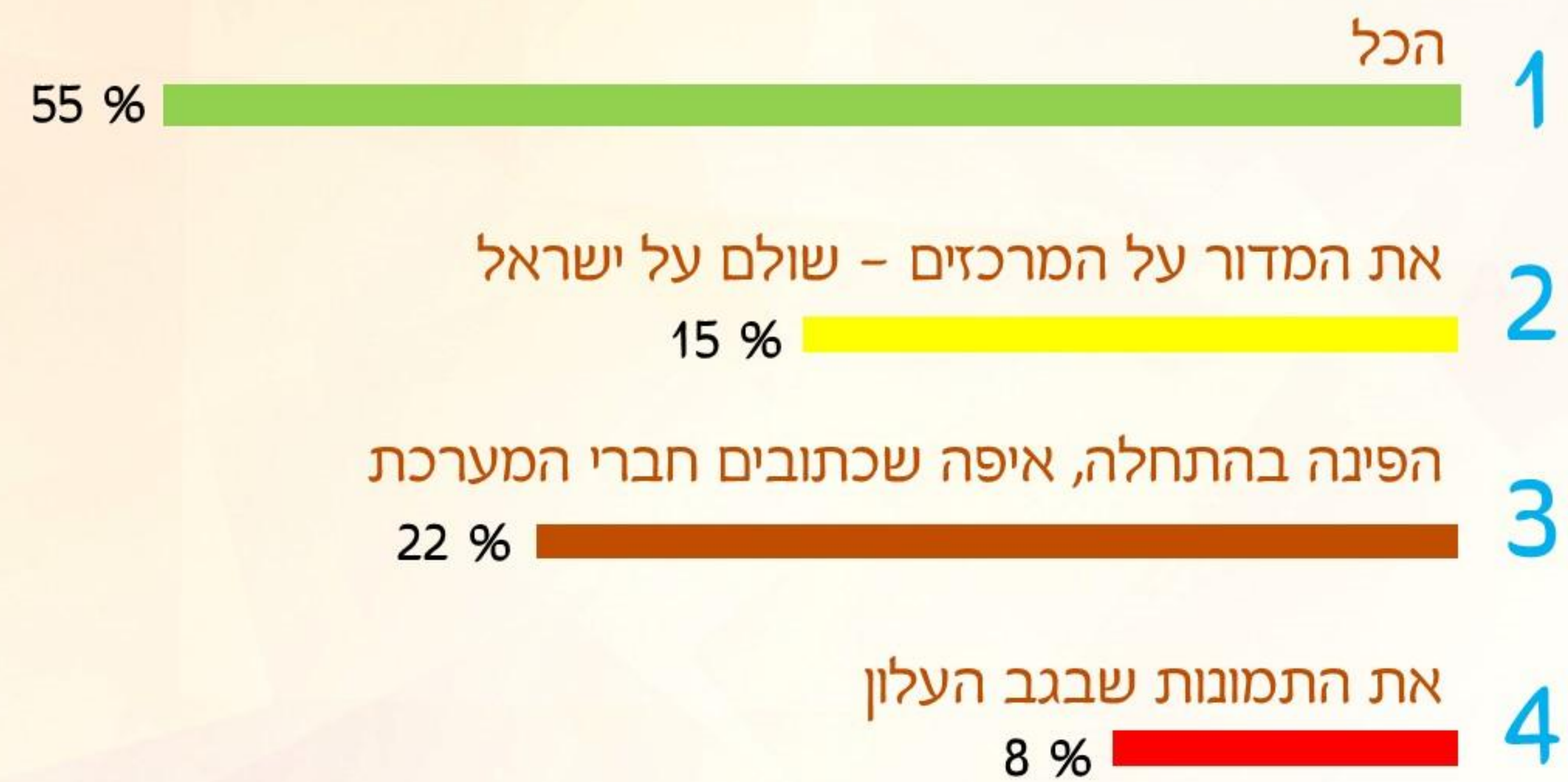
"כאשר המן עבר וראה כיצד ראש הסנהדרין יושב ולומד עם הילדים הקטנים תורה לשמה... כבר אז ידע המן שנוצח"

דעתכם חשובה לנו

הסקרים

איזה מדור אתה הכי אוהב בעלון 'גם אני חייל'?

מי מהמפקדים מתקשר אליך יותר, הראשון או השני?

מהו המאורע שאתה הכי זוכר מזמן הדיי הקעמפ?

מה הקשר בין אהשוורוש לליובאוויטש

ירצה ארתקת!

צעדתי ברחובות כפר חב"ד יחד עם חברי הטוב שמשון. התאריך הוא ליל פורים, לא מזמן הסתיימה לה תענית אסתר ואפילו הספקנו לעשות 'מבצעים' ולקרוא במגילה לכמות מכובדת של אנשים, בכפר הסמוך. אך הגיע הזמן וחשקה נפשנו להתוועד קצת על מנת להחיות את נפשנו עם קצת דברי חסידות. לאחר הליכה מהירה של כעשר דקות אנו שומעים ניגון חסידי שללא ספק הורה על התוועדות שלא התחילה לפני זמן קצר. כשנכנסנו לבית הכנסת נגלה לעינינו מחזה מעניין: כשלושים אנשים חלקם חסידי חב"ד וחלקם עדיין לא, יושבים מסביב לשולחן גדול שבראשו ישב (התנדנד) משפיע עם זקן לבן וארוך, הקופסאות הריקות והלכלוך הרב שהיה מסביב רק חיזקו את עמדתנו שההתוועדות כבר קיימת הרבה מאוד זמן. לאחר שהצטרפנו לשולחן וסוף סוף קלטנו מי נגד מי רק אז התחלנו לזמזם את הניגון שהתנגן בקולי קולות בחלל בית הכנסת, "ויהיה בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש...". חיש מהר מזמזום קל הפכה הנגינה בפינו לשאגות של ממש, לא היה אפשר שלא להיסחף עם הניגון הכל כך מיוחד הזה לנוכח עשרות אנשים שיושבים ומנגנים זאת בדביקות. לאחר מספר דקות של ניגון נעמד המשפיע על הכיסא (דבר שקורה בדרך כלל אחרי כמה שעות טובות של התוועדות...) וצעק לעברנו: "מישהו יכול להסביר לי איך הגיע המלך אחשוורוש לתוך חסידות חב"ד, מדוע אנו מנגנים ניגון שהמילים שלו הם על אחשוורוש...?".

***

הניגון "ויהיה בימי אחשוורוש..." במקורו הוא ניגון ללא מילים, והוא נקרא בספר הניגונים בשם 'ניגון שמחה', (חשוב לציין שבספר הניגונים ישנם הרבה ניגונים שנקראים בשם זה).
בכל השנים ניגנו בהתוועדויות של פורים אצל הרבי את הניגון כמו שהוא במקורו בלי המילים, עד לשנים תשמ"ב, תשמ"ג ותשמ"ד אז ניגנו את הניגון עם המילים והרבי עודד אותנו, אחר כך, בשנים המאוחרות יותר היה לפעמים שניגנו את הניגון עם המילים ולפעמים בלי.
החסיד ר' שמואל קראוס סיפר כי המילים הצטרפו לניגון לאחר שבחור ירד מהבית מדרש הקטן, המכונה ה'זאל הקטן' (- באידיש) אשר ב770 ל'זאל הגדול' לאחר שהיה בהתוועדות ושם שתה 'משקה' תוך שהוא מצמיד את מילות המגילה "ויהיה בימי אחשוורוש..." לניגון השמח. חסידים אימצו ניגון חסידי תוסס ושמח זה המחדיר את אווירת חג הפורים למילים אלו. מידי שנה היו מתחילים לשיר ניגון זה בפני הרבי כאשר נכנס ל-770 בשבת מברכים חודש אדר, והשירה נמשכה כשהרבי מעודד את הניגון. במשך כל החודש היו שרים את הניגון רבות בפני הרבי, ובמיוחד בהתוועדויות של הרבי בפורים. כיום, ניגון זה עם מילותיו מהמגילה הם חלק בלתי נפרד מהווי חג הפורים של חסידי חב"ד.

לקראת חג הפורים ולכבוד העלון החגיגי "כן אני חייל" יצא כתבנו הצבאי זושא לשטח על מנת לחשוף את כל מה שלא ידעתם על העלון "גם אני חייל". הבאנו לפניכם קטעים מיומנו של זושא:

המדור סיפור חסידי, סיפורים חסידיים מהעגלה של יענקל'ה:

צעדתי על קצות האצבעות מנסה לשמור על השקט בין השורות הארוכות של הסיפורות, לא בגלל שחיפשתי איזה ספר יפה אלא כי הגיע לאוזני מידע על כך שכותב המדור 'סיפור חסידי' בעלון 'גם אני חייל' יושב ברגעים אלה ממש פה בין הסיפורות. אחרי הליכה של מספר דקות וחיפוש קדחני כמעט והתייאשתי, הייתי בטוח שאני אמצא אותו בקלות בזכות חושיי הצבאיים אך מסתבר שהוא מצליח להערים עלי. לפתע כאילו משום מקום תוך הליכה איטית וטיוס קל על הסיפורות הענקיות לא שמתי לב ונתקעתי בחוזקה באחת הסיפורות, שהחלה להפיל ספרים על הריצפה שגרמו לרעש נוראי. מיד רצו לעברי מכל הכיוונים ספרנים עצבניים ודרשו ממני לכבד את השקט ולהרים את כל הספרים. כאילו לא מספיק שאני לא מוצא את כותב המדור 'סיפור חסידי' עכשיו גם זה קרה, אבל בלי להתווכח הרבה הרמתי את כל הספרים למקומם והסדר חזר לאיתנו. אבל דוקא פה קרתה התפנית, תוך כדי שאני מרים את הספרים שהפלתי אני מבחין בספר שנראה ישן ומאובק, אחרי שאני מנקה אותו קצת ואני רואה ששמו של הספר הוא 'סיפורים חסידיים מהעגלה של יענקל'ה' אני מתחיל לדפדף בו ומגלה בספר מספר קמטים טריים בראשם של כמה סיפורים, כגון: הגאון האלמוני, האח האובד ועוד. עכשיו כבר לא היה לי ספק שמידענו - כותב המדור 'סיפור חסידי' נמצא פה ממש מתחת לאף שלי, דבר שגרם לי לחדש את חיפושי אחרי הברנש. ושוב אני ממשיך לצעוד בין הסיפורות אך הפעם עם ידיעה שאני בטוח מוצא אותו. והנה ממרחק של כמה מטרים אני מבחין בזכות חושיי המחודדים באדם השוכב על מזרן ישן בפינת הסיפריה ושלצידו ערימת ספרים. לא היה לי שום ספק - זה הוא, ואני הולך עכשיו לברר איתו כמה פרטים. אך לפני כן כדי להיות בטוח במאה אחוז שאכן מדובר באדם המבוקש, הוצאתי את המשקפת שלי ובחנתי את הספרים שלצידו. זה לא היה קשה לזהות מה המכנה המשותף בין כל הספרים - כל הספרים היו סיפורים חסידיים הקשורים לחג הפורים. טוב, זה ברור הוא מחפש סיפור חסידי מיוחד שיתאים לעלון החגיגי והמוגדל שיצא לקראת פורים. בצעדים מהירים אך בטוחים ניגשתי לאדם ששכב שם ליד הרמת הספרים, ואת מי אני מגלה... את המזכיר המסור מושיי אלבום יושב עם משקפי שמש ומעיין בספר נוסף של סיפורים על פורים. בהתחלה פניתי אליו בכבוד אך כשראיתי שהוא שקוע בספר כל כך חזק באלצתי לשפוך אליו כוס מים כדי שיתייחס אלי. הוא מיד קפץ ושאל אותי מי אני ומה מעשי כאן, לאחר שהבהרתי לו את תפקידי רם המעלה פתחנו בשיחה ידידותית. הוא הסכים לשתף אותי רק בכמה פרטים מעניינים כגון, שהוא מוסר את הסיפור תמיד חודש לפני שהעלון יוצא לאור, שלוקח לו לחפש סיפור בין שבוע וחצי לשבועיים, ושכבר שבועיים וחצי הוא ישן כאן בספריה על מנת למצוא סיפור לעלון 'כן אני חייל'...

טוב, יומני היקר סוף סוף הגיע יום העבודה לסיומו ואני שמח שהצלחנו לפתור את תעלומת כותב המדור 'סיפור חסידי', מחר יש לנו מסע נוסף, ואפילו מעניין יותר... ניפגש מחר.

המדורים גלגולם של נשמות, סיפור מתח בהמשכים - וסודות מהקלסר השחור:

השעה ממש מוקדמת בבוקר, בקושי הספקתי להקל את המאורע שקרה לי את אתמול, אפילו עדיין קצת כואב לי הברך מהמכה שקיבלתי אתמול מהסיפריה, אבל עכשיו אני כבר מוצא את עצמי בדרך לשדה התעופה, יש לי טיסה בעוד כמה שעות לכיון מצרים. נאמר לי שכותב המדור גלגולם של נשמות נמצא כעת במצרים על מנת שיוכל לסקר את מה שקורה שם עם עבדול והפרלמנט, בקיצור אם אתם רוצים לדעת את הסיפור שמסופר במדור פשוט תקראו אותו, התפקיד שלי זה לא לספר מה כתוב במדור אלא לספר לכם את מה שלא כתוב במדור. בקיצור, אחרי כמה שעות טובות של טיסה אני נוחת בשדה התעופה של מצרים. את האמת אני חייב לספר לכם, זה היה קצת מפחיד! כולם שם היו ערבים ודיברו בערבית ורק אני היהודי היחיד שם, אבל מיד התגברתי על עצמי וזכרתי את שליחותי.

משם לקחתי מובנית למקום שנקרא 'כיכר ההפגנות' מקום שכמעט בכל יום יש שם הפגנה. הייתי בטוח שפה - במקום המעניין הזה אני אפגוש את כותב המדור 'גלגולם של נשמות'. כשהתקרבותי למקום ביקשתי מהמונית לעצור במרחק בטוח מהכיכר ובהליכה מהירה התקרבותי לכיון הכיכר שהייתה חסומה על ידי המשטרה בגלל הפגנה שערכו כמות עצומה של אנשים נגד ראש הפרלמנט שנבחר ממש לאחרונה. אני ממשיך ללכת אל תוך ההפגנה ובין כל אנשי החדשות והצלמים למיניהם אני מבחין מרחוק בגנרל ארי טנגבוים לבוש בחולצה שחורה עם הסמל של הקעמפ משרוקית בפיו ובידו דף ועט. אני ניגש אליו בכבוד ואומר לו את שמי ואת תפקידי רם המעלה, אך הוא כלל לא מתייחס, הוא כרגע עסוק בלצעוק על המפגינים תוך כדי שהוא מראיין את עבדול ואת שאר חברי המשלחת שלו. בלית ברירה חיכיתי עד שיסתיים כל הבלגן הזה ורק אז ניגשתי אליו, הצגתי את עצמי בשנית והוא לחץ את ידי בחמימות (אך עם מבט רציני, אחרי הכל הוא היה גנרל בקעמפ לא מזמן...) וסימן לי בלחש ללכת אחריו אל משרדו ושם נוכל לדבר בנות. אחרי הליכה קצרה אנו נכנסים לבית ענק שם שוכנים המשרדים הראשיים של 'גן ישראל חדרה' במצרים. כשסוף סוף התיישבנו על הספות היוקרתיות והתחלנו לשוחח, תוך כדי השיחה אני שואל אותו איך הוא כותב את הסיפור הזה, והוא מתאר לי איך הוא הולך פה לכל הפגנה וחוקר כל דבר, ובערך כשבועיים לפני צאת העלון לאור הוא שולח את הפרק כשהוא מוכן ומזומן להיכנס לעלון. כמובן שהוא לא שוכח לספר לי שגם את המדור 'סודות מהקלסר השחור' הוא רושם, אך לצערו הוא נאלץ לרשום זאת בשעות המאוחרות של הלילה אחרי שהוא מסיים לחקור ולבדוק את כל מה שקרה באותו היום במצרים. בסיום הרעיון איתו הוא מזמין אותי לבוא אליו מתי שרק אחפוץ אבל הוא מבקש שזה לא יהיה תוך כדי תפקידו ככותב המדור, אלא רק בערב בסיום יום עבודתו...

יומני היקר אני לא מאמין שעוד יום עמוס חלף לו, אך אין ברירה חייבים לסיים. ניפגש מחר בעזרת השם.

המדורים שולם על ישראל, מסע משעשע בהמשכים - וקווים לדמותו של איש צוות:

בהתחלה כשהתחלתי לחקור פרטים על המדור של המרכזים ('שולם על ישראל') הייתי בטוח שאני אצטרך לנסוע לישיבה במגדל העמק בה לומדים המרכזים שולם וישראל, אך עד מהרה התברר לי שבכלל לא המרכזים הם אלו שכותבים את המדור הזה, בו אז מי כן? כאן מתחילה הפרשה. לאחר בידוק מודיעיני התברר לי שכותב השורות נמצא במשרדים הראשיים של 'גן ישראל חדרה' השוכן בעיר קרית גת שבדרום. כמובן לכולם שלא ביזבזתי אפילו רגע. מיד עם עלות השחר אחרי מקווה ותפילה בכוונה נסעתי לעיר קרית גת, כשנכנסתי לעיר שאלתי מספר אנשים היכן שוכנים המשרדים של 'גן ישראל' חדרה, וכולם פה אחד, כיוונו אותי לישיבת חב"ד שנמצאת במרכז העיר. כשהגעתי לישיבה חשבתי שתגיע משלחת לקבל את פני אך מסתבר שאתמול בלילה הייתה התוועדות וכל הבחורים עדיים ישנים. מצד אחד התאכזבתי, אבל מצד שני נזכרתי שכך אני יוכל לפגוש את כותב השורות של המדור 'שולם על ישראל' מיד בקומו משנתו. מרוב שיעמום החלטתי שלמרות שכולם ישנים אולי התמזל מזלי ואצליח לגלות היכן נמצאים המשרדים. אחרי הליכה קצרה פגשתי בבחור שהיה ניכר עליו שלא ממזמן קם ממיטתו, ניגשתי אליו ושאלתי אותו האם הוא מכיר מישהו שקשור לד"ר קעמפ 'גן ישראל' בחדרה אך הוא מרוב עייפות רק הצביע לי ללכת לבניין עם הרבה משרדים, ואני בלית ברירה מוצא את עצמי צועד לכיון אליו הולך אותי הבחור. ובאמת אחרי שפתחתי את כל הדלתות הקיימות (שהיו פתוחות...) אני רואה חדר קטנטן וחשוך, תוך כדי שאני מנסה לפלס את דרכי בדרך למחשב שהיה הדבר היחיד שהאיר את החדר, אני נתקל בכיסאות ושולחנות שחסמו את המעבר. כשסוף סוף הגעתי למחשב הבחנתי בדמות הישנה על גבי השולחן ולצידה 14 כוסות קפה שחור. ניסיתי להעיר אותה כדי לדעת מי הוא כותב השורות של המדור 'שולם על ישראל', לאחר מאמצים רבים סוף סוף קמה הדמות בבהלה, "מי אתה?", הוא שואל אותי. אך אני, שעדיין לא מצליח לזהות מי האיש היושב מולי מסביר לו את תפקידי ואומר את שמי. הוא מיד קם ממקומו ואומר לי "אני הרי שלחתי אותך לבדוק מי הם כותבי המדורים, מה אתה עושה פה? יש לך עוד עבודה לעשות". רק עכשיו התחלתי להבין שנכנסתי למשרדו של יושב ראש מערכת העלון - יהונתן פישר, שאכן הוא בעצמו שלח אותי לבדוק את כל מה שלא ידעתם על העלון 'גם אני חייל'. אז אני מנסה להסביר לו שפשוט התחלתי לחפש מיהו כותב המדור 'שולם על ישראל' ואחרי בדיקה מעמיקה הגעתי לכאן. והוא מחייך ועונה שהוא ניסה לבדוק אותי האם אני אצליח לגלות שהוא זה שכותב את המדור של המרכזים. ברור לכולם שבאותו רגע התמלאתי בשמחה גדולה על שהשלמתי את המשימה, והתיישבתי איתו לראיון מיוחד. בראיון הוא סיפר שבאמת בהתחלה המרכזים היו צריכים לכתוב את המדור אך בגלל כמה סיבות טכניות שחל עליהם צו איסור פרסום, הוא זה שלבסוף כותב את המדור. הוא הדגיש שכל המדור נכתב בתיאום מלא עם המרכזים על העבר שלהם, תוך שימת לב ודיוק בכל הפרטים. הוא מוסיף לומר לי שהמדור הזה הוא אחד המדורים הראשונים שמוכנים עוד לפני שאר המדורים. לבסוף הוא משתף אותי בעוד מדור שהוא כותב,

המדור 'קווים לדמותו של איש צוות', הוא מסביר לי שלאחר דיון ארוך באסיפה שנערכה בין חברי מערכת העלון הוחלט שהוא זה שיכתוב את המדור, בטענה שבוודאי המנהל של הקעמפ מכיר הכי טוב את אנשי הצוות...

וואו, יומני היקר, חלפו להם שלושה ימים עמוסים שבהם גילינו יחד הרבה דברים שקוראי העלון בכלל לא ידעו עליהם. אך עכשיו הגיע הזמן לסיים, ניפגש בעזרת השם בפעם הבאה.

סיפורים חסידיים מהעגלה של יענקליה

סיפור חסידי

הפורים של ברדיטשוב

קרני השמש האחרונות התפזרו והערב ירד על ברדיטשוב העיר. היה זה תענית אסתר, והיהודים החלו נאספים בבית הכנסת לשמוע את קריאת המגילה. בית הכנסת נתמלא חיש מהר מפה לפה. מלמעלה, בעזרת הנשים, התאספו הנשים כדי לשמוע את מגילת אסתר. בעוד הקהל עומד להתחיל בתפילה, ניגש השמש אל הרבי, רבי לוי יצחק, ולחש משהו באוזניו. הרבי קם מכסאו ויצא מבית הכנסת. כולם קמו לכבודו והסתכלו בהשתוממות על דמותו האצילה שנעלמה בפתח הדלת. רבי לוי יצחק נכנס ללשכתו שהיתה סמוכה לבית הכנסת, שם חיכתה לו אישה ובידה תרנגול. היא לא היתה בטוחה בכשרותו של העוף, ורעדה על עצם המחשבה שהרב עלול להטריף את התרנגול שהשיגה לחג בדי עמל. "רבי" - אמרה האישה בקול בוכים - "רבי, אוי ואבוי לי! שאלה יש לי... רבי". הסתכל רבי לוי יצחק על התרנגול, חשב כמה רגעים ואמר: "התרנגול אינו כשר ואסור לאכול אותו". האישה הביטה על רבי לוי יצחק אובדת עצות. "רבי!" - היא צווחה בקולי קולות - "רבי, בפרוטותי האחרונות קניתי תרנגול זה. בעלי חלוש וחולה וחשבתי שקצת מרק עוף יישב את נפשו. גם הילדים רצו כבר לאכול קצת מרק טעים. והנה, אוי, שוד ושבר, נטרף התרנגול שלי! אוי ווי, מה אעשה עכשיו?" כך בכתה האישה ויללה ופיכרה את אצבעות ידיה, ממש רחמנות היה, להסתכל עליה. "אל דאגה בתי" - ניסה הרבי להרגיע את האישה מרת הנפש - "השם יתברך עוזר תמיד לכולם, הוא יעזור גם לך". רבי לוי יצחק שאלה לשמה ולכתובתה ושלחה לשמוע את קריאת המגילה. הוא בעצמו לא חזר לבית הכנסת, אלא לבש את מעילו ויצא לרחוב. בצעדים מהירים הוא הלך... הביתה. בבואו הביתה, הוציא רבי לוי יצחק מפה לבנה ושם בה חלות, לחם, אוזני המן ופירות שונים. איש מלבדו לא היה בבית ורבי לוי יצחק חיפש וחיפש עד שמצא סיר עם עוף מבושל וצלחת עם "געפיטלע פיש" - דג ממולא. הוא לקח מכל הבא ליד ושם במפה הלבנה. משכילה את מלאכתו והמפה היתה כבר מלאה "דברים טובים" למכביר, הוא קשר אותה היטב, לקחה ויצא לדרך. הפעם הלך רבי לוי יצחק לביתה של האישה העניה. משמצא את בית האישה ונכנס פנימה, הגיע לאוזניו קול חלוש שבקע מחדרון קטן: "זו את, ביילה? מה היה עם ה'שאלה'?"... "פורים שמח! פורים שמח!" השיב רבי לוי יצחק לבעל הקול האלמוני - "הנה, השם יתברך שלח לכם משלוח מנות! אכלו ושתו בשמחה"... אחר שהוציא הכל מהמפה וסידר על השולחן, הלך רבי לוי יצחק בצעדים מאוששים שמח וטוב לבב לבית הכנסת לקריאת המגילה.

ואכן, הוא הגיע בזמן. הציבור בבית הכנסת חיכה בחוסר סבלנות ולא ידע לאן נעלם פתאום רבי לוי יצחק. הם רצו גם לגמור את הצום, ללכת הביתה ולאכול משהו: אין זו מצווה להאריך את הצום לפני פורים. משנכנס רבי לוי יצחק, התחילו מיד להתפלל ערבית. כמנהגו מדי שנה בשנה קרא רבי לוי יצחק בעצמו את המגילה. שנים רבות לאחר מכן סיפרו האנשים כי באותה שנה היתה קריאת מגילה מיוחדת במינה. תואר פני קודשו של רבי לוי יצחק האיר באור מיוחד, אור פנימי הנובע מפנימיות הלב. כאשר הרבנית הגיעה הביתה מבית הכנסת, חיכתה לה בבית הפתעה גדולה. היא ניגשה למטבח כדי להכין את הסעודה, ומה גדולה היתה השתוממותה כאשר שום דבר לא נמצא במקום. לא בשר, לא דגים, לא חלות, כלום. אפילו אוזני המן הטרויות נעלמו ואינם.

אובדת עצות היא נכנסה אל חדרו של הרבי, אולם בראותה את פניו הקורנות, הבינה מיד מי "סחב" את הדברים ויצאה חרש מן החדר. היא כבר תשתדל לסדר ארוחה כלשהי מן השיריים שנותרו... היהודיה העניה סיפרה לחברותיה את דבר הפלא של המשלוח מנות מן השמים: בודאי היה זה אליהו הנביא זכור לטוב, שהביא לה מנות יפות כאלו, אמרה לכולן. אך יהודי ברדיצ'ב הבינו כי רבם מילא הפעם את מקומו של אליהו הנביא, שלחו משלוחי מנות לרבי לוי יצחק ביד רחבה. מובן מאליו כי הם לא שכחו גם את העניה, ילדיה ובעלה החולה. פורים כזה שמח, לא היה בברדיצ'ב זמן רב.

4 זהריס

שלא ידעתם על: המפקד שמוליק ניימרק

1. המפקד שמוליק חגג את בר המצווה שלו ארבעה פעמים! פעמיים אצל הרבי בחצרות קודשינו ופעמיים בארץ הקודש עם המשפחה והחברים.
2. המפקד המסור שלנו הינו היחיד מבין כל אנשי הצוות של 'גן ישראל חדרה' שאינו מרכיב משקפיים, דבר המורה על ראיתו החדה...
3. המפקד לומד בישיבת תומכי תמימים שבלוד וידוע כבחור ההוגה בתורה יומם (ולילה) ואף הספיק לכתוב לאחרונה שני חידושי תורה נפלאים שיתפרסמו בקרוב בעולם הישיבות.
4. בנוסף ובהמשך לאמור, המפקד שמוליק ניימרק ניחן בכושר זיכרון מצוין, בין היתר הוא זוכר את כל התהילים בעל פה (!) וכן 5 שירים ברוסית על אף שאינו דובר מילה ברוסית.

הזנה

פ"ח א"ה ה'תשע"ח
 השמן מורה על השנה 27:23 לפנות בוקר. דלת הזנה נפגעה זה מכבר
 וכעת יש לה פתח למי שרוצה להיכנס. לכן אנחנו מודים לך על המעשה הנכון
 אופסו איך שחתך הדבר הכי מרכזי שאנחנו רוצים את זה החזרה
 מ'ת'ח'ה!
 אין לנו מענה לאחר!!

ראיון בלעדי ומרתק עם הגנרל המסור, לכבוד העלון המיוחד של פורים:
 מאת: המרכזים - שולם על ישראל

אומנם הגנרל שלנו מאוד עסוק אך כשאמרנו לו שזה ראיון לעיתון שלנו הוא הסכים לפנות מזמנו ולענות לנו לשאלתנו. כך השגנו עמו ראיון בפרסום ראשון. מיוחד לקוראי "כן אני חייל".

הגיע הזמן לספר מה עומד מאחורי התמונה שרואים את הגנרל צוחק (זוכרים, מהמשפט צוות?):
 זה היה בהצגה של פלוגת "ענק". אחד המציגים חיקה את אחד מרבני הישיבה שבה למדתי בצורה
 מדויקת. כולל את טון דיבורו (ר"ש מתגלגלת), כולל משחק עדין בזקן תוך כדי דיבור וכולל את מה
 שהוא מדבר ("אינני מפחד ממכם.. וכו'). זה היה כל כך מוצלח שלא יכולתי להתאפק וצחקתי. אגב,
 נוסף להם ניקוד בגלל זה. אך כתמיד, המרכזים אשמים. הם צחקו ראשונים מהחיקוי וכיוון שמימיני
 ומשמאלי שני מרכזים צוחקים, איך לא אצחק?!

מה הכי שעשע את הגנרל?

שחיילים ברחו לכיתות כל פעם שיצאתי מהמשרד. ממש הזכיר לי את ימי ילדותי שהיינו מחכים
 שהמלמד יבוא וכל פעם שהוא יצא מחדר מורים, רצנו במהירות לכיתה.

מה הכי הפחיד את הגנרל?

בהצגת אחת הקבוצות במלחמת התקשרות העלו מדריך בתוך מריצה (= עגלה) לבמה, לא די בכך
 שחששתי שהבמה שעשויה משולחנות מחוברים, תתפרק, היא גם הייתה מכוסה בבד שהפחיד אותי
 שכל רגע מישוהו יכול להחליק. הורתי להוריד את הבד והעגלה מהבמה באותו הרגע.
 חוץ מזה, דעו לכם שהגנרל שלכם אינו פחדן, הוא המפחיד!

מה הכי הכעיס את הגנרל?

(בחיוך:) שלא היה לי קלסר וורוד!

לסיום, סיפור מיוחד שקרה
 לגנרל?

כשהיינו בברכה אמר לי
 המציל שהרבה קעמפים
 (לאו דווקא של חב"ד) היו
 אצלו. מיד שאלתי אותו
 "איזה קעמפ הכי מוצלח?"
 הוא ענה לי בפשטות, מבלי
 להסס "שלכם!". זה קידוש
 שם חב"ד!

סוגות
 מהקלסר
 השחור

קצתם אקטו

1. מה פירוש המילה 'קעמפ'?
2. על מה היתה הכניסה של פלוגת ענק...?
3. איפה הודיעו על ה'מלחמת התקשרות'?
4. מהו המאכל המסורתי והטעים שאוכלים בפורים?

5. משתמשים בי בפורים, בעיקר כשמקראים במגילה את שמו של המן...
6. שמו של מדור חדש ומיוחד: 'בין _____ לסעודה'.
7. מתי אמרנו כל יום בקעמפ את 12 הפסוקים?

מה יצא:

_____

קווים לדמותו של איש צוות

"תשמע, אני תמיד אמרתי לך שכדאי ללכת ביום ראשון כשיש שבת חופשה מהישיבה לחוף הים ביחד, זה מאוד מרגיע", אמר המפקד יעקב ארבוב לבן שיחו. "סליחה, דיברת אלי", שאל אדם שעבר באותו רגע במקום. "ההא, לא... זאת אומרת דיברתי לעצמי", אמר המפקד יעקב במבוכה ומיד קם ממקומו כדי לחפש את המפקד שמוליק ניימרק שישב לידו עד לפני מספר דקות. אחרי חיפוש מייגע מצא סוף סוף המפקד יעקב את שמוליק ניימרק. "תגיד לאן ברכת לי? בגללך אנשים חשבו שאני משוגע כי דיברתי לאוויר..." אמר המפקד יעקב בעצבנות. "אוי אני באמת מתנצל, הלכתי רגע לקנות לנו משהו לאכול ושכחתי לעדכן אותך", התנצל המפקד שמוליק. "טוב, שטויות, בא נחזור לשבת ונאכל את מה שהבאת, אבל הפעם אל תברח לי..." אמר המפקד יעקב, והשניים התיישבו על הכיסאות שליד החוף. "איפה אתה בקיץ הקרוב?", שאל לפתע המפקד שמוליק תוך כדי לעיסת במבה. "אני עדיין לא יודע. מצד אחד כבר חודש תמוז וצריך להתחיל לחפש אבל מצד שני אני לא לחוץ כי יש הרבה מקומות שלא סגרו עדיין את הרישום של הצוות. סיכם המפקד יעקב. "אם כך, יש לי הצעה מיוחדת בשבילך, אנחנו מתארגנים - קבוצה של בחורים מהמובחרים שבישיבה, ללכת לד"י קעמפ בעיר חדרה, אבל עדיין חסרים כמה מפקדים, אתם מעוניין להצטרף?" הציע המפקד שמוליק. "אני צריך לחשוב על זה, אבל תודה על ההצעה". ענה המפקד יעקב ארבוב.

כך פחות או יותר הייתה התחלת המחשבה של המפקד יעקב ארבוב להגיע לד"י קעמפ בחדרה. המשך הסיפור היה אפילו מעניין יותר, כמו שכולם יודעים המפקד יעקב ארבוב הסכים לבוא לקעמפ אבל בתנאי אחד, שהוא יהיה מפקד יחיד (!), דבר שהתקבל אצל הנהלת הקעמפ בסימן שאלה גדול וגרר אחריו כמה אספות צוות, אך אחרי בדיקה מעמיקה הגיעה ההנהלה למסקנה פה אחד שהמפקד יעקב ארבוב מספיק מוכשר כדי להנהיג סיירת שלמה לבד, ולא זו בלבד, המפקד יעקב אף קיבל את הסיירת הבוגרת ביותר, דבר שמורה עליו שהוא מפקד מוצלח ביותר. אתם חושבים שכאן מסתיימת מעלתו? ממש לא, כאן היא רק מתחילה. בלילה שלפני ה'מלחמת התקשרות' ישבו הצוות הבכיר לאסיפה בה חולק כל הד"י קעמפ לשתי פלוגות, באסיפה אחרי שחילקו את כל החיילים הגיע זמנם של הצוות, אך כשהגיעו למפקד יעקב ארבוב ההתלבטות הייתה קשה. היה ברור לכולם שהמפקד ארבוב הינו 'נכס' גדול, וכל אחת

יעקב ארבוב

מהפלוגות רצתה אותו. לאחר וויכוח סוער הוחלט שהמפקד ארבוב ייצג את פלוגת ענק, שניצחה לבסוף ב'מלחמת התקשרות'. יש האומרים שעיקר ניצחון הפלוגה היה אכן בזכותו...

אחד הדברים שלא ידוע לכולם הוא, שבאסיפת צוות שנערכה לאחר הקעמפ ובה היה צריך להחליט מי היא

הסיירת המנצחת, התלבט מאוד הגנרל בין הסיירת שלבסוף ניצחה - סיירת 773 לבין הסיירת הבוגרת שבראשה עמד המפקד ארבוב. אחד מהתלבטויות לכך שסיירת 775 תנצח הייתה העובדה שלמרות שהמפקד ארבוב היה מפקד יחיד הוא הצליח להגיע להישגים מרובים עם הסיירת בין עם בלימודים ובין עם זה בפעילויות או בתחרויות. אך בסוף כאמור, הוחלט שסיירת 773 היא הזוכה.

עוד ידיעה מעניינת על המפקד יעקב ארבוב, בפעם השניה שהיינו בבריכה כאשר כל החיילים כבר יצאו מהמים והחלו ללכת לכיון האוטובוס ניגש המציל אל הגנרל וטען בפניו שהמקום ממש מלוכלך ושנחנו צריכים לנקות אותו, מיד ללא היסוס ניגש הגנרל לסיירת הבוגרת שבראשה המפקד יעקב ואמר להם שאם הם ינקו עכשיו במשך חמש דקות את השטח פיקס ולא ישארו לכלוכים הוא בעצמו יתן להם הפתעה, ובאמת הגנרל קיים את הבטחתו ונתן לכל סיירת 775 ארטיקים בטיול הגדול לצפון.

עובדה נוספת שמעניין לציין, שב'יום ספורט' כאשר כל שלושת הקבוצות התבקשו לערוך תחרויות, אחת התחרויות הייתה תחרות 'סוס ורוכבו' - התחרות היא בזוגות, חייל אחד מחזיק ברגליו של חייל שני ותפקידם לרוץ יחד (שבעצם החייל השני רץ על ידיו) לאורך המגרש הלך חזור כמה שיותר מהר. כשהגיעו הזוכים של כל אחת מהקבוצות (הירוקים, הכתומים והצהובים) ל'גמר', ראו כל החיילים שהנציג של קבוצת הירוקים בתחרות 'סוס ורוכבו' הוא המפקד ארבוב שמחזיק ברגליו של חייל מהקבוצה. היו כאלה שטענו ואולי בצדק שזה לא הוגן שמפקד ישתתף בתחרות יחד עם החיילים, אך לא הרבה ידעו שהמפקד עצמו כלל לא רצה להשתתף אלא שלא היה אף מתנדב אחר שהשתתף בתחרות הזו לכן הוא נאלץ להשתתף בה. מובן לכולם שבתחרות הזאת זכו קבוצת הירוקים...

לסיום ולסיכום - המפקד יעקב ארבוב על אף היותו מפקד יחיד הוא ללא ספק אחד המפקדים הטובים ביותר בד"קעמפ 'גן ישראל' חדרה.

להתראות חיילי צבאות ה' היקרים נתראה בעלון הבא.

לא זכית להיות בקעמפ?

זכית!

מבצע מנויים ענקי!

לעלו "גם אני חייל"

לפרטים והרשמה: 0547701033

הרבי הרש"ב ואחיו מתחפשים

כאשר יהודי עוזר לחבירו - כהציווי "ואהבת לרעך כמוך" - זו היא כל התורה כולה, וכל שאר התורה היא פירוש על הפסוק הזה, לא מספיק לעשות את פעולת את החסד עם הזולת, צריכה להיות גם האנחה - שאכפת לך ממנו באמת.

שולם א ישראל

תקציר:

אביו של שולם רושם אותו לד"ר קעמפ שבעיר. ישראל מספר לשולם שיש בידו את דף הפעילויות של המרכזים. המרכזים הכינו דף פעילויות חדש, והמנהל מבקש מהגנרל שיבדוק מי גנב את דף הפעילויות. היום הראשון של הד"ר קעמפ החל, ישראל ושולם קולטים שמשומו מוזר בפעילויות שמתקיימות בד"ר קעמפ. הגנרל מגלה שהדף נמצא אצל ישראל ושולם.

פרק ד'

תקלות בדרך

"תקשיב, אני בטוח שזה הדף של הפעילויות שנלקח מה'מרכזיה' באותו יום", אמר הגנרל למנהל בקול סמכותי. "טוב, ניכנס שנינו יחד. גם אני מעוניין להיות בחדר בשעת השיחה שלך איתם", קבע המנהל. באותו הזמן שהו שולם וישראל המפוחדים על יד חדר הגנרל מבינים שמשוהו לא טוב הולך לקרות כאן. "מה בראה לך שיגידו לנו", לחש שולם לישראל בקול מפוחד. אך ישראל שהיה מוכן לכך נפשית אזר ביטחון עצמי וניסה להרגיע את שולם המפוחד. "אל תדאג, לא יקרה שום דבר, מקסימום הם יאשימו אותי, אתה בכלל לא קשור לזה", ניסה ישראל לנחם. תוך כדי שהם מדברים מתקרבים אליהם הגנרל והמנהל, הגנרל מסמן בידו לשולם וישראל שיכנסו לחדר. "איך הגיע הדף הזה אליכם?", שאל במבט חמור סבר הגנרל. "חשוב לי להדגיש ששולם לא קשור לכל לעניין, אני רק סיפרתי לו שזה אצלי והוא הסתכל איתי ביחד. בגלל שאני פעם ראשונה בד"ר קעמפ הייתי מאוד סקרן לדעת לפני כולם מה הולך להיות בד"ר קעמפ. יום אחד אחרי הלימודים עברתי ליד מרתף שסמוך לביתי ושמעתי דיבורים על הפעילויות ועל הד"ר קעמפ ומתוך סקרנות חיכיתי שלא יהיה אף אחד בחדר ולקחתי את הדף הראשון שהיה על השולחן, באמת זה מה שקרה חוץ מזה לא עשיתי כלום ולא לקחתי עוד שום דבר", סיים ישראל את נאומו. לאחר החלפת מבטים והתלחשויות בין הגנרל למנהל ביקש המנהל מהגנרל להמשיך לבדוק מה קורה בכיתות ושהוא ימשיך מכאן את השיחה. "אתם מבינים שנעשה פה מעשה חמור מאוד, זאת פשוט גניבה, אין מילה אחרת להגדיר את מה שנעשה כאן, לפני שאני מתייחס אליך ישראל חשוב לי להבהיר שאומנם שולם, אתה לא לקחת את הדף אבל אתה היית שותף למעשה, היית צריך לומר לישראל שהמעשה שהוא עשה הוא לא טוב ולנסות לשכנע את ישראל שיחזיר את הדף. וגם אתה ישראל, מצד אחד אני מאמין לך שלקחת רק את הדף הזה ולא שום דבר אחר וזה כבר יחסית מרגיע אותי אבל מצד שני אני לא יכול להתעלם מכך שעשית מעשה חמור מאוד - לקחת משהו שלא שייך לך, ובגללך המרכזים היו צריכים לעבוד עוד שעות נוספות על חשבון דברים אחרים כדי להכין דף פעילויות חדש", אמר המנהל, ועצר למספר שניות כדי לחשוב מה אפשר לעשות כרגע. תוך כדי שהמנהל חושב לעצמו אמר ישראל למנהל: "אני באמת מתנצל על המעשה שעשיתי ומתחייב בעזרת השם שזה לא יחזור על עצמו". התנצל ישראל מעומק נפשו.

מסע משעשע בהמשכים...

"אתה באמת מתנצל?!", שאל המנהל בפליאה. "כן, באמת שכן, ואני מוכן לעשות הכל כדי להוכיח את זה", ענה ישראל בקול מבוש. "אם כך נעשה הסכם, אתם תהיו העוזרים שלי מהיום ועד סוף הד"י קעמפ, כמובן זאת רק בנוסף להיותכם חיילים רגילים שצריכים להשתתף במסדרים, בלימודים, פעילויות וכל דבר שיעשה במסגרת הד"י קעמפ, אבל אתם צריכים לשמור את זה בסוד", סיכם המנהל. "אנחנו מסכימים, אבל מה זה אומר להיות העוזר של המנהל?", שאלו ישראל ושולם במקלה. "יפה שאלתם, אתם כבר תראו לבד מה זה אומר, מתי שאני אצטרך אתכם אתם תעזרו לי", ענה המנהל ושחרר אותם להפסקה יחד עם כל הסיירת שלהם.

את השמחה של ישראל ושולם אי אפשר לתאר, בשיחה שהם קיימו עם המנהל הם יצאו רק מורווחים, הם גם יודעים סוף סוף שדף הפעילויות שבידם כבר כלל לא תואם לפעילויות שנעשות בשטח מכיון שהמרכזים הכינו חדש, גם הדף נשאר אצלם למזכרת, וגם הם קיבלו תפקיד חשוב - הם כבר לא סתם עוד חיילים בד"י קעמפ הם 'עוזרי מנהל', אך מה שהם לא ידעו, זה מה בדיוק אומר להיות עוזר מנהל...

"אוקי, דיברתי איתם, זה נראה שהם מתנצלים באמת, ה'עונש' שאמרתי להם, זה שיש להם תפקיד בוסף מהיום, הם יהיו העוזרים שלי, אני חושב שיהיה לנו שימוש רב בהמשך הד"י קעמפ איתם", אמר המנהל לגברל. "אני משוכנע שהיה צריך לטפל בזה אחרת, אך כרצונך, אני בהחלט מקוה שבזכות ה'עונש' הזה הם ישפרו את מעשיהם", אמר הגברל בחשש.

"מה רצה ממכם הגברל?", שאלו חיילי הסיירת של שולם וישראל בסקרנות. "דבר ראשון זה לא היה הגברל זה היה המנהל ודבר שני הוא ביקש שלא נגלה לאף אחד, אז אנחנו מקיימים את בקשתו", אמר שולם והלך להמשיך לשחק בזמן הקצר שנשאר עד סיום ההפסקה.

הסתיים היום, ושולם וישראל הלכו לכיון ביתם תוך שהם משחזרים את מה שקרה היום. "מה אתה אומר, נראה לך שעל כזה מעשה נורא שעשינו המנהל יתן לנו כזה 'עונש' קל?, למרות שאפילו הייתי קורה לו 'שכר', זה ממש לא 'עונש' להיות עוזר מנהל". שאל ישראל את שולם. "אני לא יודע אולי בגלל שאנחנו באמת התחרטנו הוא קיבל את זה בצורה טובה והחליט לוותר לנו על העונש ואפילו לתת לנו פרס על שהחלטנו לא לעשות יותר שטויות", ניסה שולם לרדת לסוף דעתו של המנהל. "או שמא להיות עוזר מנהל זה באמת 'עונש', אנחנו לא יודעים

בכלל מה זה אומר, לך תדע מה הוא יעשה", אמר שישראל בחשש כבד. "טוב, אני צריך לפנות לביתי ביפגש מחר, תחשוב טוב ובעזרת השם גם יהיה טוב", ביחם שולם והשניים נפרדו לביתם.

"טוב, ברשותכם אני רוצה לפתוח את האסיפת צוות עם הנושא החשוב והדחוף ביותר ליום המחר, מחר אם ירצה השם תתקיים המתיחה שלפני ה'מלחמת

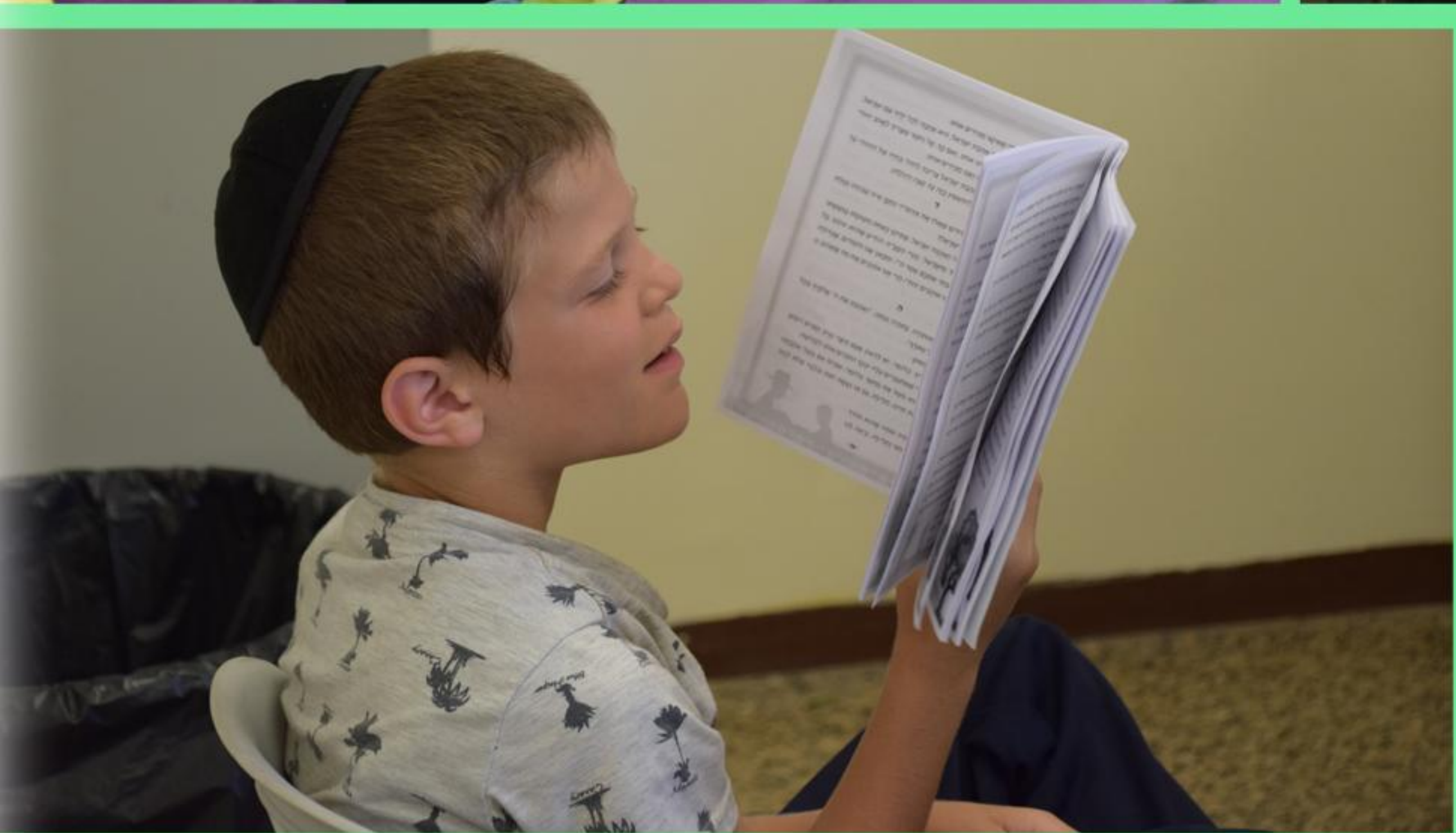
התקשרות' ואין לנו מתיחה למחר, לכן אני מבקש מכל אחד שיש רעיון במוחו לאיזו מתיחה שיעדכן אותי או את הגברל", פתח המנהל את אסיפת הצוות...

שולם
א
ישראל

המשך יבוא...

אלבום תמונות

